

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 32
din 21.01.2008**

Dosar nr.: 629/2007

Petiția nr.: 12656 din data 18.10.2007

Petent: M C G și alții, personal auxiliar de specialitate
(grfieri) în cadrul Curții de Apel Timișoara.

Reclamat: Ministerul Justiției

Obiect: discriminare instituită prin dispozițiile art.19 alin.(3) din Legea nr.50/1996 (abrogată prin O.G. nr.8/2007) privind indemnizația lunară de 10% din salariul brut.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1. M C G

cu domiciliul de
corespondență la Curtea de Apel Timișoara.

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Ministerul Justiției cu sediul în str. Apollodor, nr.17, Sector 5, București.

II. Obiectul sesizării

2.1. Petenții, solicită constatarea existenței unei situații de discriminare raportată la acordarea indemnizației de 10% din salariul brut, prevăzută art.19 alin.(3) din Legea nr.50/1996 (indemnizație reluată prin art. 3 alin. 8 din O.G. nr. 8/2007), numai anumitor categorii de personal auxiliar de specialitate.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin sesizarea înregistrată cu nr.12656 din 18.10.2007, petenții, arată că îndeplinesc funcția de personal auxiliar de specialitate în cadrul Curții de Apel Timișoara, respectiv grefieri, care, deși au fișe ale postului diferite – fără activități suplimentare, așa cum sunt reglementate de Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005 (pentru aprobarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, cu modificările și completările ulterioare), beneficiază de aceeași lege de salarizare, unde se prevăd sporuri diferite anumitor categorii de grefieri.

3.2. Petenții, arată că, prin art. 3 alin. 8 din O.G. nr. 8/2007 privind salarizarea personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, precum și din cadrul altor unități din sistemul justiției se acordă o indemnizație lunară de 10% din salariul brut, grefierilor care participă la efectuarea actelor privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, a actelor publicitate imobiliară, a celor de executare penală și executare civilă, a actelor comisiei pentru cetățenie, secretarilor comisiilor de cercetare a averii precum și conducătorilor de carte funciară.

3.3. Astfel, se consideră, că în speță, se încalcă prevederile art.1 alin. 2 din O.G. nr 137/2000 (republicată), care statuează principiul egalității între cetățeni prin excluderea privilegiilor și discriminării, asigurând egalitatea în garantarea și exercitarea unor drepturi, inclusiv dreptul la un salariu egal pentru muncă egală.

3.4. De asemenea, petenții consideră, că în speță, se încalcă și principiul prevăzut de art. 23 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, precum și prevederile art. 20 din Constituția României.

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare sesizării înregistrate sub nr. 12656 din 18.10.2007, prin adresa cu nr.13697 din 30.10.2007, Colegiul Director a solicitat punctul de vedere cu privire la obiectul petiției, Ministerului Justiției. Prin adresa înregistrată cu nr. 17270 din 28.11.2007 și nr. 472 din 08.01.2008, Ministerul Justiției a comunicat punctul său de vedere.

4.2. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.3. Prin adresa cu nr.18165 din 06.12.2007 au fost citați petenții. Prin adresa nr. 18166 din 06.12.2007 a fost citat Ministerul Justiției, prin reprezentant. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 15.01.2008. La termen părțile nu s-au prezentat. Prin adresa înregistrată cu nr. 1217 din 15.01.2008 petenții au comunicat precizări scrise.

V. Susținerile părților

Susținerile petenților

5.1.1. Pe fond, petenții susțin că, prin art. 3 alin. 8 din O.G. nr. 8/2007 privind salarizarea personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, precum și din cadrul altor unități din sistemul justiției se acordă o indemnizație lunară de 10% din salariul brut, grefierilor care participă la efectuarea actelor privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, a actelor publicitate imobiliară, a celor de executare penală și executare civilă, a actelor comisiei pentru cetățenie, secretarilor comisiilor de cercetare a averii precum și conducătorilor de carte funciară. (vezi infra parag. 3.1.- 3.4.)

5.1.2. Prin adresa înregistrată cu nr. 1217 din 15.01.2008, petenții își mențin susținerile inițiale din petiția înregistrată cu nr. 12656 din data 18.10.2007 și invederează Colegiului Director că au solicitat în instanță citarea instituției pentru opozabilitate, sens în care au adus la cunoștință acest aspect, solicitând punctul de vedere al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

5.1.3. Se arată că petenții au promovat o acțiune în fața instanțelor judecătorești. Față de acest aspect, petenții subliniază că nu au solicitat soluționarea de către instituție a acestei acțiuni ci doar au adus la cunoștință acest fapt, conform reglementărilor legale.

Susținerile Ministerului Justiției

5.2.1. Ministerul Justiției ridică excepția de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării arătând că reglementarea prin lege sau printr-un act normativ a unor drepturi, în favoarea unor persoane ori

nereglementarea anumitor drepturi, excede cadrului legal stabilit prin O.G. nr.137/2000, republicată.

5.2.2. Din examinarea cuprinsului Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, republicată, rezultă că atribuțiile Consiliului și controlul exercitat de acesta nu privesc modul de reglementare a unor relații sociale prin lege ori alte acte normative, folosind-se sintagme cum sunt: "exercitarea următoarelor drepturi"-art.1 alin.(2), "exercitarea drepturilor enunțate"-art.1 alin. (3), "restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege"-art.2 alin.(1), "comportament discriminatoriu" etc. În mod evident, exercitarea unor drepturi se referă la modul de aplicare a unor dispoziții legale care instituie acele drepturi, iar nu la examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor. Prin urmare, modul de stabilire prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii profesionale în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de legiuitor a unor aspecte care țin de statutul profesional al unei categorii nu este o problemă ce poate fi apreciată din punctul de vedere al discriminării și care excede cadrul legal reglementat prin Ordonanța Guvernului nr.137/2000. Există organe reglementate de Constituție care au competența de a analiza discriminarea instituită prin dispoziții legale (Curtea Constituțională) care s-a pronunțat în multe rânduri în sensul constituționalității sau neconstituționalității unor prevederi legale, raportat la art.16 din Constituție privind egalitatea în fața legii.

5.2.3. Prin memoriul formulat, petenții învederează existența unei discriminări directe în materie de salarizare între grefierii ce beneficiază de de sporul salarial de 10 % față de cei ce nu beneficiază de el, conform O.G. nr.137/2000, republicată – care la art. 1 alin. (2) stabilește principiul egalității prin excluderea privilegiilor și discriminării, fiind garantată exercitarea în condiții de egalitate a unor drepturi, inclusiv a dreptului la un salariu egal pentru muncă egală.

În speța de față, unde se ridică chestiunea unei discriminări în materie de salarizare, existența unor situații analoage sau comparabile trebuie analizată *nu doar din prisma calității de personal auxiliar* - criteriul este mult prea general având în vedere că atribuțiile de serviciu ale diferitelor categorii de grefieri sunt diferențiate de funcția ocupată. Potrivit Legii 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă aceste, precum și prevederile O.G.nr. 8/2007 privind salarizarea personalului auxiliar, legiuitorul a înțeles să atribuie anumitor categorii de grefieri un beneficiu salarial concretizat într-un spor de 10 %, motivat de complexitatea atribuțiilor de serviciu, de responsabilitățile ce le implică îndeplinirea acestor atribuții-spre exemplu:activitatea grefierilor de la compartimentul executării penale-, precum și de volumul de muncă.

5.2.4. Este de observat că însăși Legea 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate diferențiază sub aspectul complexității sarcinile de serviciu ale diverselor categorii de grefieri. Același grad de complexitate a sarcinilor de serviciu este motivul pentru care în cazul anumitor

categorii de grefieri se impune cerința unor studii superioare (grefieri informaticieni, etc).

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. În fapt, Colegiul Director reține că în petiția dedusă soluționării petenții invocă efectul creat prin aplicarea dispozițiilor art. 3 alin.8 din O.G. nr.8/2007. Față de efectul creat prin aplicarea acestor prevederi, petenții consideră că s-a creat o discriminare între personalul auxiliar de specialitate, care desfășoară aceleași activități însă în privința cărora se instituie, acordarea, în opinia acestora, a unor sporuri în mod discriminatoriu. (vezi în acest sens infra parag. 3.1-3.4, 5.1.1.-5.1.3.)

7.1. În drept, în exercitarea competențelor sale, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se **induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

7.2. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zucchero and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

7.3. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

7.5. Colegiul Director, raportat la obiectul sesizărilor analizează în ce măsură obiectul acestora este de natură să cadă sub incidența art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, sub aspectul scopului sau efectului creat, care a dat naștere sau nu, unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excludere,

deosebire, preferință, și care circumstanțiat la situația petentei (petentului)/petenților (petentelor), ipso facto, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoage sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

7.6. Având în vedere aspectele de mai sus și excepțiile ridicate, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării nu analizează modul de stabilire sui generis, prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii profesionale în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de legiuitor a unor aspecte care țin de statutul profesional al unei categorii. Din acest punct de vedere, examinarea soluțiilor legislative per se, alese de către legiuitor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

7.7. Colegiul Director ia act de precizările petenților prin care invederează Colegiului că au solicitat în instanță citarea instituției pentru opozabilitate, având în vedere că au promovat o acțiune în fața instanțelor judecătorești având același obiect, solicitând doar un punct de vedere Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării. Astfel, petenții subliniază că nu au solicitat soluționarea de către instituție a acestei acțiuni. (vezi infra parag. 5.1.2, 5.1.3.)

7.8. Având în vedere precizările petenților, Colegiul Director urmează a clasa sesizarea, reținând că în privința aspectelor sesizate s-a pronunțat anterior, în mai multe rânduri, constatând că nu se întrunesc cumulativ elementele constitutive cuprinse în art.2 din O.G. 137/2000 și subsecvent nu poate fi reținută existența unei situații de diferențiere din perspectiva principiului egalității și al nediscriminării, privind tratamentul diferit instituit prin efectul prevederilor art. 3 alin.8 din O.G. nr.8/2007. S-au reținut între altele: „Colegiul Director este de opinie că nu se poate reține întrunirea elementului de analogie sau de comparabilitate între grefierii care participă la actele care justifică acordarea indemnizației de 10% comparativ cu cei care nu participă la efectuarea acestor acte. În acest sens, grefierii se pot situa în planuri diferite din punctul de vedere al analogiei, reținând exercitarea unor atribuții corelative celor de grefier-informatician, grefier-statistician, grefier-documentarist, grefier-arhivar, grefier-registrator, diferențiați spre exemplu în funcție de studii superioare, de studii medii, de diferite grade/trepte, de compartimente de specialitate, complexitate etc. Astfel, nu se poate constata incidența unor categorii de persoane plasate în situații analoage sau comparabile. În acest sens, situația deosebită în care se află diferite categorii de persoane, în speță grefierii care participă la actele privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, a actelor de executare penală și executare civilă, justifică instituirea de tratamente juridice diferențiate, fără ca acestea să constituie privilegii pentru unii și discriminări pentru alții” (vezi în sensul acestui principiu Curtea Constituțională, spre exemplu, Decizia nr. 438 din 10 mai 2007, Decizia nr.119 din 15 februarie 2007, Decizia nr. 332 din 18 aprilie 2006). În acest sens au fost adoptate de către Colegiul Director Hotărârea nr.

511/17.07.2007, Hotărârea nr. 333/08.10.2007, Hotărârea nr. 471/18.12.2007 etc.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. clasarea dosarului;
2. se va răspunde petenților în sensul celor hotărâte;
3. o copie a hotărârii se va transmite părților, M C și alții, cu domiciliul de corespondență la Curtea de Apel Timișoara, Ministerul Justiției cu sediul în str. Apollodor, nr.17, Sector 5, București.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

COMSA CORINA NICOLETA – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

Data redactării 04.02.2008

Tehnoredactat G.D., A.P.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

